

Stará, Lenka

Studentská vědecká konference, aneb, "Religionistikou k míru"

Sacra. 2006, vol. 4, iss. 1, pp. 77-79

ISSN 1214-5351 (print); ISSN 2336-4483 (online)

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/118410>

Access Date: 29. 11. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

postavičky, co chrání zízaly před krumpáči. A také že už je nějaké to desetiletí okupují zlí Číňané...

Bibliografie a filmografie

Sedm let v Tibetu, Harrer H., nakladatelství I. Železný, 2. vydání, Praha 1998.

Sedm let v Tibetu (Seven Years in Tibet), r. Annaud, Jean Jacques, 1997.

Studentská vědecká konference aneb „Religionistikou k míru“

Lenka Stará, FF MU, religionistika

Snad v každém oboru vysokoškolského studia se v současnosti pořádají studentské vědecké konference a ani obor religionistiky není výjimkou. O to přínosnější je, když se konference nespécializují pouze na danou zemi, ale jde o spolupráci mezinárodní, totiž o konferenci českých a slovenských pedagogů a studentů. Letošní v pořadí již pátý sjezd česko-slovenských religionistů proběhl na Časté-Píle na Slovensku ve dnech 10.–12. května, a to za účasti hned čtyř fakult. Hlavní pořadatelkou byla Katedra porovnávací religionistiky FiF UK v Bratislavě, dále se účastnil Ústav religionistiky FF MU v Brně, Ústav filozofie a religionistiky FF Univerzity Pardubice a Katedra religionistiky HTF v Praze, z níž však nedorazil žádný pedagog, který by mohl studentům svou katedru představit.

Koordinátorem celé akce se stal Mgr. Attila Kovács, PhD., z bratislavského ústavu, který se toho úkolu ujal s energií sobě vlastní a přes některé nesnáze, týkající se především dopravy z Bratislavy do Píly, dokázal celou akci dovést ke zdárnému konci bez ztrát na životech či újmy na zdraví. Co víc, ukázal se jako zábavný a vtipný průvodce a flexibilně reagoval na každou neobvyklou situaci.

První večer, kdy se většina studentů aklimatizovala na novém neznámém místě, proběhl diskusní blok, v němž se krátce představili jednotliví pedagogové a někteří z nich pohovořili více o ústavech, ze kterých přijeli. Nejvíce zástupců si přivezl brněnský ústav religionistiky – dostavili se Doc. PhDr. Dušan Lužný, Dr. (sociologie náboženství), Doc. PhDr. Luboš Bělka, CSc. (buddhismus, speciálně v Burjatsku), PhDr. Dalibor Papoušek (Přední východ na přelomu letopočtu) a PhDr. Iva Doležalová (rané křesťanství, helénismus). Pardubický ústav stručně představil Mgr. Martin Fárek, Ph.D. (hinduismus, překlad sanskrtských textů), a jeho kolega Mgr. Štěpán Lisý (judaismus, halachická literatura). Z Bratislavy dorazila vedle již zmíněného Mgr. Attily Kováče (islám) také Mgr. Beáta Čierniková, PhD. (předkřesťanské a předislámské náboženství Kavkazu), a o den později vedoucí bratislavské katedry Doc. Mgr. Milán Kováč, PhD., a z Ústavu etnologie Slovenské akademie věd Mgr. Tatiana Podolinská, PhD.

Druhý den konference, tedy 11. května, se konala samotná soutěž studentských prací. Je třeba podotknout, že účastníci museli nejprve projít fakultními koly s práce-

mi v rozsahu 15–25 stran a tři nejlepší práce teprve postoupily do mezinárodní soutěže. Stejně jako v místních kolech měli i zde studenti své oponenty, kteří se k jejich práci vyjadřovali kritickým posudkem a své názory četli veřejně. Po odprezentování práce, která se měla vejít do maxima 20 minut, a jejího posudku, byl rovněž časově omezený prostor pro reakci soutěžícího na kritiku, ale také pro dotazy posluchačů. Vše hodnotila komise složená ze sedmi členů – 2 zástupci z každé přítomné fakulty a jeden volený zástupce z řad studentstva (konkrétně práce posuzovali za Brno Mgr. Chalupa a PhDr. Papoušek, za Pardubice Mgr. Fárek a Mgr. Lisý a za Bratislavu Mgr. Kovács a Mgr. Čierniková, za studenty v porotě seděl Lukáš Záborský). Také je třeba zmínit fakt, že tento rok probíhalo dvojí hlasování o nejlepších pracích – první v rámci komise a druhé anonymním hlasováním přítomných studentů (s výjimkou těch, co se účastnili soutěže).

Témata se sešla nejrozmanitější a studenti odprezentovali celkem sedm prací vysoké kvality. Za zmínku stojí, že slovenští studenti preferovali bez výjimky práce teoretické, zatímco čeští se zaměřili spíš na otázky náboženské praxe. Proti šesti pánům se coby soupeř postavila jedna dáma.

Zajímavé téma vypracoval Rudolf Havelka, student 4. ročníku brněnské religionistiky, jehož práce nesla název „*Kulturní krajina jako pramen ke studiu pravěkých a protohistorických náboženských systémů*“, kde se zabýval archeoreligionistikou. Jeho prezentace byla navíc velmi přirozená a dobře vizuálně připravená, takže si udržel pozornost všech přítomných, navíc přiměl mnohé studenty k zamyšlení se nad danou problematikou.

K dalším příspěvkům patřil „*Homo narratus, Memetický pohľad na narácie ako príspevok ku teórii mýtu*“ od bratislavského kolegy Vladimíra Bahny. Šlo o velmi nevšední teoretickou práci, která se pokoušela načrtnout novou metodu religionistiky pomocí memetiky a aplikovat ji na analýzu mýtu, eposu a pohádky.

Podobně teoreticky zaměřená byla i práce Michala Cigána „*Božské dvojčky v mýtických představách starých Slovanov – rekonštrukcia mýtu*“, na posluchače však více zapůsobila, protože autor se pokusil o hypotetickou rekonstrukci mýtu o solární triádě také po stránce formální a načrtl podobu několika veršů, kterou mohl mýtus mít, společně s obecnými pravidly pro jeho výstavbu. V nevýhodu této práce mluvil její přílišný rozsah, který překročil povolený limit.

Poslední teoretickou prací byl příspěvek „*Antropozofia ako teurgický systém*“ s podtitulem „*Typologický popis nového náboženského hnutia*“, kterým přispěl Juraj Forgács. Po jeho přednesení a přečtení kritiky Mgr. Fárka se rozpoutala horlivá diskuse pedagogů a pana Forgáče, který se snažil stanovisko svého bádání obhájit, a jak později z hodnocení jeho práce vyplynulo, obstál velmi dobře. Hlavním bodem sporu se stal termín „teurgický systém“, který si pan Forgács uměle předefinoval a odhlédl od jeho dosavadního chápání.

Mezi příspěvky se našly také terénní výzkumy a práce zaměřené ryze prakticky. Z Pardubic přijel Michal Zelinka a s lehkou nervozitou odpřednášel práci na téma „*Rodná víra aneb Pokus o obnovu předkřesťanského náboženství v ČR*“, kde vycházel z rozhovoru a pozorování náboženské skupiny Rodná víra. Pokusil se o srovnání praxe starých Slovanů, která se nám dochovala z druhotných pramenů, a nynější praxe Rodné víry.

Brněnská studentka 2. ročníku Jana Zlámalová se odvrátila od „domácích tradic“ a namířila svůj výzkum do Asie, kde ji zaujala problematika čínského hnutí Fa-lun

gong. Její práce s názvem „*Vzdor ve jménu víry? Hledání vztahu mezi specifickou podobou protestu a naukou hnutí Fa-lun gong*“ byla vystavěna pro nejširší počet posluchačů, dle mého názoru působila názorně a srozumitelně a měla nejlepší vizuální znázornění.

K terénním příspěvkům patřila také práce Petra Jana Vinše z Husitské teologické fakulty, která se jmenovala „*Nejnovější vývoj germánského pohanství v ČR (Neúspěch jednotlicích tendencí soudobého českého pohanství a radikalizace klanu Karpatských vlků – terénní studie)*“. Kromě toho, že nesla nejdelší název, se cele věnovala terénnímu pozorování náboženské skupiny Karpatských vlků a obzvlášť její příloha byla nanejvýš pozoruhodná. V posudku Mgr. Tatiana Podolinská, PhD., upozornila na příliš popisný charakter práce, které podle ní chybělo řešení nějakého konkrétního problému.

Všechny příspěvky se vešly do předem stanoveného limitu dvaceti minut a přednášející se vhodně vyjádřili ke svému posudku a zodpověděli i všechny dotazy, které na ně posluchači měli. Podle komise se nejlepší tři soutěžící umístili v tomto pořadí: 1. Vladimír Bahna (který vyhrál i dva předchozí ročníky), 2. Juraj Forgács, 3. Rudolf Havelka. Vedle financí dostali soutěžící také výběr z religionistických knih vydaných na fakultách. Co se týče studentského hlasování, také nepřineslo žádný nečekaný zvrat: 1. Rudolf Havelka, 2. Michal Cigán, 3. Juraj Forgács.

Po vyhlášení výsledků soutěže proběhla zábavná religionistická hra, která celý tak vědecký den odlehčila a navodila příjemnou atmosféru. Poslední den akce všichni přítomní využili na návštěvu hradu Červený kameň tyčícímu se přímo nad Pílou.

Co říci závěrem? Československé soutěžení je vynikající příležitost pro studenty zapojit se do vědeckého života, ale také navázat nové kontakty a poznat současnou situaci na jednotlivých katedrách a ústavech. Kromě toho nikdy není od věci setkat se s lidmi zaměřenými na stejný obor a prodiskutovat s nimi několik „nejžhavějších“ religionistických témat. Vysoká úroveň studentských prací možná leckomu vezme chuť soupeřit s tak dobrými výzkumníky (i přes vidinu finanční odměny), ale jak říká staré, dobré a platné pravidlo – není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.